

कथा: मंगल ग्रह

चन्द्रमा मा जाने रकेटको डिजायन मैलेनै गरेको हुँ। अधिकारी दाईले बडो फुर्ती लगाउदै भने।

दाई मलाई त भाग्य ले नै सरापे को रहेछ। कति सपना लिएर क्यानडा आईयो। कती मेहनत गरेर नासा बाट फन्डीगं जुटाए- मंगल ग्रहमा मानव पाईला टेकाउला भनेर, तर कन्ट्राक्टरहरु खराब पर्नाले केही काम समयमा भएन। अबत नासा पनि नाराज छ, दाई।यो बर्स त फन्डीगं पनि जाला जस्तो पो छ, दाई। बराल भाई एक सुर्पी लिदै बर्बराए। न आत्तीउ भाई। म सबै बन्दोबस्त मिलाउँछु। अधिकारी दाईले सान्त्वना दिदै भने।

यो अधिकारी दाईको कामै गफ दिने हो। यीनले केही गर्न सकदैनन्। यिनको खाली फुर्ती मात्रै हो। पौड्याल भाईले बिरोध जनाए। अधिकारी दाई तिमिले सिभिल प्रोजेक्ट मा २-४ मिलीयन जम्मा पाछु भन्थ्यौ। ई पार्यौ। (हातको ईसारा ले लप्पु खवाँउदै) जम्मा २-४ लाख डलर- त्यो पनि मेरो सालोले हालेर। पौड्याल भाई अझ कुर्लिए।

हेर भाई, म त्यती बेलो बुडी दुई जिउको भएर ब्यस्त भए। अब तिमि फेरी त्यो

प्रोजेक्ट ल्याउछौ भने म गभर्नमेन्ट को तर्फ बाट कम्तीमा ४-५ मिलीयन र मेरो आफ्नो तर्फ बाट - तिमि प्रती मो भरोसा छ - म कम्तीमा २ मिलीयन हाल्न सकछु। तिमि धन्नै नमान। अधिकारी दाई माफी माग्दै कुर्लिए र एउटा लामो घुडको लिए। हुभर ड्यामको रेनोभेसनको प्रोजेक्टको टेन्डर खुलेको छरे बरु हाँमी सबै मिलेर एउटा ट्राई मार्ने होकी साथी हो। सिग्देल दाईले प्रसंग बदले।

ड्याम स्याम मा चै मलाई ईक्षा छैन साथी हो। बरु मंगल ग्रहमा बस्ती बसाल्न चाहीने फन्डीगं तर्फ ध्यान दिने हो भने चै म अलि सिरीयस हुन सकछु। घुटक्क चुस्की लिदै कान्छा बराल कुर्लिए।

हैन रातको दुई बजी सक्यो। के हो यस्तो चाला। सुत्नु पर्देन तपाईंहरु? कती जाँड मात्रै पिएको? भोली बिहान समयमै पसल नखोले साहुले निकाली देलाना नी फेरी। बस्नेत बजै असह्य हुदै अर्को कोठाबाट कराईन्। सबै आ-आफ्नै ठाँउमा घुर्न थाले - ग्याँस स्टेसनको चाबी मुठ्ठीमा लिएर।